

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Barcelona (Spania) la 6 octombrie 2020 – M P A/LC D N M T

(Cauza C-501/20)

(2020/C 423/46)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din procedura principală

Recurentă: M P A

Intimat: LC D N M T

Întrebările preliminare

- 1) Ce interpretare trebuie dată noțiunii de „reședință obișnuită” prevăzute la articolul 3 din Regulamentul nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ și la articolul 3 din Regulamentul nr. 4/2009 ⁽²⁾ persoanelor resortisante ale unui stat membru care locuiesc într-un stat terț ca urmare a funcțiilor care le-au fost încredințate în calitate de agenți contractuali ai Uniunii Europene și cărora, în statul terț, le-a fost recunoscut statutul de agenți diplomatici ai Uniunii Europene atunci când șederea lor în statul respectiv este legată de îndeplinirea funcțiilor lor pe care le exercită pentru Uniune?
- 2) În cazul în care, în sensul articolului 3 din Regulamentul nr. 2201/2003 și al articolului 3 din Regulamentul nr. 4/2009, stabilirea reședinței obișnuite a soților depinde de statutul acestora de agenți contractuali ai Uniunii Europene într-un stat terț, cum ar afecta această împrejurare stabilirea reședinței obișnuite a copiilor minori conform articolului 8 din Regulamentul nr. 2201/2003?
- 3) În cazul în care s-ar considera că copiii nu au reședința obișnuită în statul terț, legătura dintre cetățenia mamei, reședința sa în Spania înainte de căsătorie, cetățenia spaniolă a copiilor minori și nașterea lor în Spania poate fi luată în considerare în vederea stabilirii reședinței obișnuite în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul nr. 2201/2003?
- 4) În cazul în care se stabilește că reședința obișnuită a părinților și a minorilor nu se află într-un stat membru, având în vedere că, în temeiul Regulamentului nr. 2201/2003, nu există niciun alt stat membru competent să soluționeze aceste cereri, faptul că pârâtul este resortisant al unui stat membru se opune aplicării clauzei reziduale prevăzute la articolele 7 și 14 din Regulamentul nr. 2201/2003?
- 5) În cazul în care s-ar stabili că reședința obișnuită a părinților și a minorilor nu se află într-un stat membru, în scopul stabilirii obligației de întreținere a copiilor, cum trebuie interpretat forum necessitatis de la articolul 7 din Regulamentul nr. 4/2009 și, în special, ce condiții sunt necesare pentru a considera că o procedură nu se poate iniția sau desfășura în mod rezonabil sau este imposibil să se desfășoare într-un stat terț cu care litigiul are o legătură strânsă (în speță, Togo)? Este necesar ca partea să facă dovada că a inițiat sau a încercat să inițieze procedura în statul respectiv cu un rezultat negativ și este suficientă cetățenia uneia dintre părțile în litigiu ca element de legătură suficientă cu statul membru?
- 6) Într-un caz precum cel în care soții au legături puternice cu statele membre (cetățenie, reședință anterioară), faptul că în temeiul dispozițiilor regulamentelor niciun stat membru nu este competent contravine articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO 2009, L 7, p. 1).